

မမ မောင်မောင် မိုးမိုး

ရေးသားသူ -- ဖိုးထောင်

အခန်း (၂)

မောင်မောင် နဲ့ မိုးမိုး

၁)

မော်လမြိုင်ခရီးအပြန်က စလို့ မမနဲ့ မိုးမိုးကြား ဗျာများနေရသူကမောင်မောင်ပါ။ လက်မထပ်ရသေးတဲ့ လူပျိုပေမယ့်လဲ မိန်းမနှစ်ယောက်ရထားပြီမို့ တောင်ပြေးမြောက်ပြေးနဲ့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ကြီးကို ဖတ်ဖတ် မောနေရပါတယ်။

အခုမနက်ကလဲ မမအခန်းမှာ အကြိတ်အနယ် နှစ်ချီအထိဆွဲခဲ့ပြီးမှ မိုးမိုးနဲ့ ချိန်းထားတဲ့ မောင်မောင် အခန်းကို ကမန်းကတန်း ပြန်လာခဲ့ရပါတယ်။ တိုက်လှေခါးပေါ် အပြေးတပိုင်း တက်လာတဲ့ မောင်မောင် တယောက် အခန်းဝက လှေခါးရင်းမှာ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်စောင့်ရင်း စိတ်ကောက်နေတဲ့ မိုးမိုးကို တွေ့လိုက် ရပါတယ်။

မမနဲ့ယှဉ်ရင် မိုးမိုး အရပ်က လေးပေသုံးမို့ နည်းနည်းပုသလိုရှိပြီး အသားအရောင်ပေမယ့် ညိုချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ရင်သားတွေက ပိုထွားပြီး ခါးသိမ်သိမ်လေးအောက်မှာ စွန့်ကားတစ်ရစ်နေတဲ့တင်ကလေးက အနောက်ဘက်ကိုကောက်လိုအချိုးအဆစ် ပို ကျနတာတော့ အမှန်ပါ။ အသက်က ဆယ့်ရှစ်နှစ် ဆိုတော့လဲ ငယ်ဂုဏ်နဲ့မို့ နုပျိုစိုလန်းနေတဲ့ ဆယ်ကျော်သက်လေးပေါ့။

သမင်မျက်လုံးလေးတွေရယ် နှာတံပေါ်ပေါ်အောက်က ဖူးကြုံနေတဲ့နှုတ်ခမ်းတစ်စုံရယ် ပြည့်တင်း လုံးဝန်း နေတဲ့ ရင်သားတွေရယ်၊ လမ်းလျှောက်သွားတိုင်း တဆတ်ဆတ် တုန်တုန် သွားတတ်တဲ့တင်ပါးတွေရယ် ကို အရူးအမူး ကြွနေတဲ့ လူကြီးလူငယ်တွေ အများသား။ ဒါပေမယ့် မိုးမိုးရဲ့အချစ်ပန်းကို လှမ်းဆွတ် လိုက်နိုင်သူကတော့ မောင်မောင်ပဲပေါ့။

လှေခါးထစ်မှာ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်နေတာကြောင့် ဘလောက်စံ အကျီထဲက ရုန်းထွက်နေတဲ့ ဖွံ့ဖွံ့ ထွားထွား ရင်သား ဝင်းဝင်း နှစ်ဖွာကို အပေါ်စီးကနေ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မြင်နေရ ပါတယ်။ တင်းတင်းရင်းရင်း ဆွဲပတ်ထားတဲ့ ပြောင်ထမီလေးအောက်က တင်သားတွေကလဲ အစွန်းကုန်စွန့်ကားနေပါတယ်။ ပိုးသား ပျော့ဝမ်းဆက် အနက်ရောင်လက်ပြတ် လေးနဲ့ လှချင် တိုင်းလှနေတဲ့မိုးမိုးကို ထုံးစံအတိုင်း တောင်ပြော မြောက်ပြောနဲ့ အကြာကြီး ချောတာတောင် စိတ်ကောက် မပြေနိုင်ပါဘူး။

“ဒီလောက်တောင် နောက်ကျနေတာ ဘယ်ကောင်မနဲ့ သွားအလေလိုက်နေသလဲ ပြော”

“အော် မိုးရယ် ကိုကို့မှာ မိုးကလွဲလို့ဘယ်သူရှိရဦးမှာလဲ”

“အပိုတွေ၊ .. ပြော .. ပြော ဘယ်ကောင်မနဲ့ အချိန်ကုန်နေတာလဲ ... ပြော၊ ဟိုကောင်မကြီးဆီကို သွားနေ တာ မဟုတ်လား .. ပြော .. မှန်မှန်ပြော” ပြောရင်း ပြောရင်း ဒေါပွလာတဲ့ မိုးမိုးဟာ လက်သီးဆုပ်တွေနဲ့ မောင်မောင် ရင်ဘတ်ကို စုံထုလိုက်ပါတယ်။

“မိုးရယ် ခက်တာပဲ ကိုရင်ထဲမှာ မိုးလေးပဲရှိတာပါကွယ်၊ ကဲကဲ ထထ အခန်းထဲကြမှ ဆက်ပြော မယ်နော်၊ သူများတွေ မြင်ကုန်ရင်မကောင်းဘူး” အဆက်မပြတ်ထုရိုက်နေတဲ့ မိုးမိုး လက်လေး တွေကို ဖမ်းဆုပ်ရင်း မောင်မောင် အခန်းတံခါးဝကို အတင်း ဆွဲခေါ်ရတာပါ။

“ဒါပဲ၊ အခန်းထဲမှာ စကားပဲပြောမယ်၊ ကျန်တာဘာမှ မလုပ်ရဘူး” မိုးမိုးက ပြောပြောဆူဆူနဲ့ မောင်မောင် အသင့် ဖွင့်ပေးထားတဲ့ အခန်းထဲကို လှမ်းဝင်လိုက်ပါတယ်။ အသက်ငါးနှစ်ကွာတဲ့ မိုးမိုးဟာ မောင်မောင်ကို အမြဲ ဆိုးနွဲ့ သောင်းကျန်းနေကျပါ။

ကျောလယ်လောက်ကျနေတဲ့ ဆံပင်တွေကို ခါယမ်းပြီး အခန်းထဲကို ဆောင့်ဆောင့် အောင့် အောင့် ဝင်သွားတဲ့မိုးမိုး ရဲ့ နောက်ပိုင်းအလှကို မောင်မောင် ငေးလိုက်မိပါတယ်။ အနက်ရောင် ပိုးသား လက်ပြတ် အကျီလေး ထဲက တိုးထွက်နေတဲ့ ပြည့်ပြည့်လုံးလုံး ပခုံးသားလေးတွေ ရယ် ညီညာပြန့်ပြူးနေတဲ့ ကျောပြင်လေးရယ် အောက်ကို ဆက်ဆင်းသွား ခဲ့ရင် ခါးသိမ်သိမ်လေး အောက်မှာ ဘေးကို ကားစွန့်နေပြီး နောက်ကို ကောက်ထွက်နေတဲ့ တင်သားလုံးလုံး လေးတွေရယ် ကတော့ အနောက်ဘက်မြင်ကွင်းအနေနဲ့ တကယ့်ကို ရှယ်ပါပဲ။ ပိုးသားပျော့ထမီအောက်က တုန်တုန် ခါခါလေး လှုပ်လှုပ်သွားတဲ့ တင်ပါးအစုံနဲ့ ဆင်နှာမောင်းလို အထက်ပိုင်းမှာ ပြည့်ပြည့်ဖြိုးဖြိုးရှိပြီး အောက်ဖက်ကို ရှူးကာ သွယ်ဆင်း သွားတဲ့ ပေါင်တံတွေကို ငေးရင်း မောရင်း မောင်မောင် တံတွေးမြဲချမိပါတယ်။

အခန်းတံခါးကို သေ့ပိတ်ပြီး လှည့်ဝင်လာတဲ့ မောင်မောင်ကို သုံးယောက်ထိုင် သားရေစစ်စစ် ဆိုဖာရှည် ကြီး ပေါ်ကနေ မိုးမိုး ချာကနဲ ကျောခိုင်းလိုက်ပါတယ်။ ဒေါသတွေ မပြေသေးဘူးပေါ့။ မောင်မောင် ကတော့ ခပ်အေးအေးပါပဲ။ ဆိုဖာဘေးက စီဒီ စက်ထဲကို သာယာငြိမ်ညောင်းတဲ့ စန္ဒယားလက်သံ တီးလုံးခွေလေး ကောက်ထဲလို့ ဖွင့်လိုက်ပါတယ်။ ပြီးမှ စိတ်ကောက် မပြေသေးတဲ့ မိုးမိုးရဲ့ နောက်ကျော ဖက်ကနေ အသာလေး သိုင်းဖက်လိုက်ရင်း နားရွက်လေးတဖက်ကို ဖွဖွ ညင်သာ နမ်းလိုက်ပါတယ်။ မိုးမိုးသုံးနေကျ ကလင်းနစ်ဟက်ပီး ရေမွှေးနဲ့ သင်းသင်းလေးက မောင်မောင်ကို အမောပြေ သွားစေပါတယ်။ ရင်ခွင်ထဲက ပိုးသားပျော့ အကျီလေးရဲ့ အထိအတွေ့ဟာလဲ ချောမွတ် နူးညံ့လှပါတယ်။ လက်ပြတ် အကျီလေးကနေ လစ်ဟာနေတဲ့ လက်မောင်းသား မွေ့လေးတွေကို အသာအယာပွတ်သပ် ချောမြူ လိုက်ပါတယ်။

“အိုး ဘာမှမလုပ်ရပါဘူးဆို” မိုးမိုး ကပြောရင်း မောင်မောင်မျက်နှာကို လက်နဲ့ တားကာ ကာလိုက် ပါတယ်။

“မရဘူး၊ လုပ်မှာဘဲ၊ နမ်းလဲ နမ်းမယ်၊ ဟိုဟာလဲလုပ်မယ်” မောင်မောင် ကတော့ လျင်မြန်သူပီပီ မိုးမိုး လက တွေကို အသာဖယ်လို့ မျက်နှာဝိုင်းလေးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ အသာပင့်ယူရင်း ဖူးကြွနေတဲ့ နှုတ်ခမ်း သားလေးကို ငုံ့စုတ်ယူလိုက်ပါတယ်။

တကယ်တော့ အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် ဝင်ဖူးပြီးသား ဒီအခန်းထဲကို ဝင်လိုက်ကတည်းက မိုးမိုး စိတ်တွေ လှုပ်ရှားနေခဲ့တာပါ။ မိုးမိုးရဲ့ အပျိုစင်ပန်းကလေး ကို ဆွတ်ခူးခံခဲ့ရတဲ့ ဘူမိနက်သန်ပေါ့။ မောင်မောင်ရဲ့ အိပ်ခန်းထဲက နှစ်ယောက်အိပ်ဒါန်းလော့ခ် မွေ့ရာကြီးပေါ်မှာ ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ စပ်ယှက်ခဲ့ဘူးသလို၊ အခု ရောက်နေတဲ့ ဧည့်ခန်းထဲက ကော်ဇောပေါ် မှာသာမက၊ မီးဖိုခန်းထဲက ထမင်းစား စားပွဲပေါ်မှာရော၊ ရေချိုးခန်းထဲက ကြွေအင်တုံထဲမှာပါ နည်းစုံ လမ်းစုံ ကမ်းကုန်အောင် ကြံခဲ့ပြီးသားပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့ အပတ်ကပဲ ဒီအခန်းတံခါးဝကို ကျောပေးလို့ မတ်တပ်ရပ်လျက်သား ကိုယ်လုံးတီး စပ်ယှက်ခဲ့ကြတာတွေ ပြန်တွေးမိရင်း ရင်ထဲမှာ ကတုန်ကယင်နဲ့ လှိုက်ဟာ လာခဲ့ပါတယ်။

လူလည်လေး မောင်မောင်ကတော့ ငြင်းဆန် ရုန်းကန်နေတဲ့ မိုးမိုးကို ရင်ခွင်ထဲ အတင်း ဆွဲသွင်း ဖက်ထား လိုက်ရင်းအနမ်းပန်းတွေ တမေ့တမောခြေချနေပါတော့တယ်။ ဘယ်လောက်ပဲစိတ်ဆိုးနေဆိုးနေ နောက်ဆုံး တော့လဲ ထုံးစံအတိုင်း မောင်မောင်ရဲ့ အယုအယတွေ၊ ရမ္မက်ပြင်းပြင်း အနမ်းတွေ၊ အောက်မှာ အရည် ပျော်သွားရတော့တာပါပဲ။

မိုးမိုးရဲ့ အပေါ်နှုတ်ခမ်းသား ပါးပါးလေးကိုစုပ်လိုက် အောက်နှုတ်ခမ်းသားဖူးဖူးလေးကို ငုံ့လိုက်နဲ့ ကျင်ကျင် လည်လည် နမ်းနေရင်းကနေ လက်တဖက်ကလဲ နို့သားလုံးလုံးလေးတွေကို အကျီပေါ်ကနေ ပွတ်သပ်ဆုပ် နယ် ပေးလိုက်ပါတယ်။ မောင်မောင်နဲ့ သုံးလလောက် လင်မယားလို ပယ်ပယ်နယ်နယ် ဆက်ဆံခဲ့ပြီး ပေမယ့်လဲ ဆယ်ကျော်သက်လေး ပီပီ နည်းနည်းလောက် နို့ကိုင်ပြီး နှူးလိုက်တာနဲ့ အရည်တွေရွဲအောင်

ကျလာတတ်တာပါ။ ဒါတောင် မောင်မောင်က ရင်သားတွေကို တိုက်ရိုက်မဟုတ်သေးဘဲ ဘလောက်စ် အင်္ကျီ ပေါ်ကပဲ ကိုင်ရပါသေးတယ်။ မောင်မောင့် ရင်ခွင်ထဲမှာ တွန့်လိမ်နေတဲ့ မိုးမိုး အသက်ရှူသံတွေ ပြင်းထန်လာပြီး၊ တဟင်းဟင်း ညည်းညူသံတွေ ထွက်ပေါ် လာပါတယ်။

အထာသိနေတဲ့ မောင်မောင်က ခါးမှာလိမ်ကျစ်ပြီး သွင်းထားတဲ့ ပိုးသားပျော့ ထမီအထက်ဆင်စကို အသာ ဆွဲဖြေချ လိုက်ပါတယ်။ ပိုးသားလေးမိုး ထမီစလေး လျှောက်နဲ့ ပြေကျသွားတော့ ဗိုက်သား ပြေပြေဝင်းဝင်း လေးရယ် ပေါင်ခြံကြားက အဖုတ်မွှေး မဲမဲစုစုလေးရယ် ဖျတ်ခနဲပေါ်လာပါတော့တယ်။ ဘယ်တော့မှ အောက်ခံ ဘောင်းဘီ မဝတ်တတ်တာကလဲ မိုးမိုးရဲ့အကျင့်ပါ။ လျှောက်နဲ့ ပြေကျသွားတဲ့ ထမီစကိုလဲ စိတ်ဝင် စားဟန် မပြ၊ ကပိုကရိုနဲ့ပဲ မောင်မောင့်ကျောပြင်ကြီးကိုသာ ခပ်တင်းတင်း ဖက်တွယ်ရင်း ရမ္မက် အနမ်းတွေကို တုန်ပြန်နေခဲ့ပါတယ်။ မောင်မောင့်ရဲ့ ကျန်လက်တဖက်က မိုးမိုးကို သိုင်းဖက်ရင်း ချောမွေ့ နေတဲ့ ပိုးသားဘလောက်စ် အင်္ကျီပေါ်ကနေ ကျောပြင် လေးကို အသာအယာ ပွတ်လို တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အဝတ်မဲ့တဲ့ အောက်ဖက်တင်ပါး အိအိ ထွားထွားတွေအထိ ဆင်းသွား ခဲ့တာပါ။ အေးစက်နူးညံ့နေတဲ့ တင်ပါးသား အိအိ တင်းတင်း လေးကို အထက်အောက် အစုန်အဆန် အသာအယာ ပွတ်သပ်ပေးနေ လိုက်ပါတယ်။ နောက်တော့ ကျောရိုးအောက်က ဖင်ညှောင့်ရိုးအရင်း ကို မထိတထိလေး ပွတ်ချေ ပေးရင်း ကနေ လက်ခလယ်လေးကို မိုးမိုးရဲ့ တင်ပါးလုံးလုံးလေး နှစ်ဖက်ကြား တက်ချည်ဆင်းချည် လျှောက်တိုက် နေလိုက်ပါတယ်။

ဖင်ကြားထဲမှာတော့ နွေးနွေးထွေးထွေး ကြပ်ကြပ်ညပ်ညပ် ရှိလှပါတယ်။ မိုးမိုးကို ခပ်တင်းတင်း တိုးဖက် လိုက်ရင်း ဖင်ကြားက လက်ခလယ်လေး ကို ဆန့်ထုတ်ကာ စအိုဝလေး ဖိမိတဲ့အထိ လှမ်းနှိုက်လိုက် ပါတယ်။ မိုးမိုးမှာတော့ အရမ်းကို စိတ်လှုပ်ရှားနေပါပြီ။ မောင်မောင့် လက်ခလယ်လေးကို အလိုအလျောက် အဖုတ်ကြီးနဲ့ ထိသွားအောင်လို့ ဖင်ကြီးကိုအသာကြွရင်း စောက်ဖုတ်ကို နောက်ဘက်ကော့ပေး လိုက်ပါ သေးတယ်။ ဒါပေမယ့် မောင်မောင် က အဖုတ်ကိုလှမ်းမနှိုက်ဘဲ တင်းတင်းအိအိ ဖင်နှလုံးကြားထဲမှာသာ လက်ခလယ်ကို နွေးနွေးထွေးထွေး ညှပ်ထားလိုက်ပါတယ်။ ပြီးမှ စအိုဝကို လက်ခလယ် ထိပ်ဖျားလေးနဲ့ ဝိုက်ခါ ဝိုက်ခါ ပွတ်ပေးနေလိုက်ပါတယ်။ တချိန်တည်းမှာ နှုတ်ခမ်းသား တွေကို တပြတ်ပြတ်စုတ်ယူရင်း မိုးမိုးပါးစပ်ထဲကို လျှာနဲ့မွှေလိုက်ပါတယ်။

မချင့်မရဲဖြစ်နေတဲ့ မိုးမိုး က ဖင်ကြီးကို နောက်တကြိမ် ကြွလို့ ကော့ပေးလိုက်ပြန်တဲ့ အခါမှာတော့၊ စအိုကို ပွတ်သပ်နေတဲ့ လက်ခလယ် လေးကို စောက်ပတ် အကွဲကြောင်းအောက်နားက အသာလျှိုလို့ အရည်ရွှမ်း နေတဲ့ စောက်ဖုတ်နဲ့ လျှောက်တိုက် လိုက်ပါတော့တယ်။ စောက်ဖုတ်အကွဲကြောင်း တလျှောက် စောက်ရည် တွေ ရွဲနေတာဟာ မိုးမိုးတော့စိတ်ထနေပါပြီ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပါပြီလို့ အချက်ပြနေသလိုပါပဲ။ အဲဒီနောက် တော့ ပြေကျနေတဲ့ ထမီကိုလုံးဝကျွတ်ကျ သွားအောင် ချွတ်ချလိုက်ပါတယ်။ သိပ်ကို စိတ်ပါနေတဲ့ မိုးမိုး ကလဲ တင်ပါးကြီးကို ကြွပေးရင်း၊ အကွင်းလိုက် လျှောချလိုက်တဲ့ အတွက် ပိုးသားထမီနက်လေးဟာ ကြမ်းပြင် ပေါ်ကို ကွင်းလုံးကျွတ် ပုံကျသွားပါတော့တယ်။

အခုဆိုရင် မိုးမိုး အောက်ပိုင်းတခုလုံး ဗလာကျင်းသွားပြီး ခါးသွယ်သွယ်လေး အောက်က ကားကားစွန့်စွန့် တင်သားကြီးတွေဟာ ပုံ့ပုံ့ အိအိကြီး ဘေးဘက်ကို လျှံကျ နေပါတယ်။ ဗိုက်သား ချပ်ချပ်ရပ်ရပ်လေး အောက်မှာ တော့ ဆီးခုံမွှေးမဲမဲစုစုတွေဟာ ပေါင်ခြံကြားထဲတိုးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားပါတယ်။ မောင်မောင့်ရဲ့ လက်ဖဝါးတဖက်ဟာ အဲဒီ ပေါင်ခြံကြားကို ထိုးခွဲဝင်ရောက်သွားပြီး နုအိနေတဲ့ ပေါင်တွင်းသားတွေကို ပွတ်သပ် ဆုပ်နယ်လိုက်ပြန်ပါတယ်။

နောက်တော့ ဆိုဖာပေါ်ကနေလျှောဆင်းလို့ မိုးမိုးရှေ့တည့်တည့်မှာခူးထောက် ထိုင်လိုက် ပါတယ်။ မဟာတဟ ဖြစ်နေတဲ့ပေါင်နှစ်လုံးကို အသာကိုင်လို့ဖြုတ်ပြီး ပေါင်တွင်းသားနုလေးတွေကို နှုတ်ခမ်းနဲ့လျှောက်နမ်း ပစ်လိုက်ပါတယ်။ မောင်မောင့်ရဲ့နှုတ်ခမ်းနဲ့ မေးစေ့ကအမွှေးငုတ်စိလေးတွေကပါ နုနယ်တဲ့ ပေါင်တွင်းသား တွေကို ခပ်ရှုရှလေးပွတ်တိုက်သွားခဲ့တာပါ။ မိုးမောက်ဖောင်းကားနေတဲ့ စောက်ဖုတ်ကြီးကို ဖုန်းလွှမ်းနေတဲ့ စောက်မွှေး တွန့်တွန့် ကောက်ကောက်တွေ ကြားထဲ လက်ချောင်းလေးတွေ သွင်းလို့ ခပ်ဖွဖွ ကုပ်ပေးနေ

လိုက်ပါသေးတယ်။ အဲဒီကနေ တဆင့် မောင်မောင် နှာခေါင်း ကြီးနဲ့ ဆီးခုံမွေးတွေ ပေါ်ကနေ အထက်ကို ညင်ညင်သာသာလေး နမ်းနမ်းသွားလိုက်တာ ပြေပြေသွယ်သွယ် ဝမ်းပျဉ်းသားလေးကို ကျော်လို့ တိမ်တိမ် လေး မြုပ်ဝင်နေတဲ့ ချက်တွင်း နက်နက် လေးအထိ ရောက်သွား ပါတော့တယ်။

(၂)

“မို့ရယ် မို့ရဲ့ အမွှေးတွေကို ရိတ်ပစ်လိုက်ချင်တယ်ကွာ၊ နမ်းရတာ အားမရဘူး၊ အမွှေးတွေလဲ နှာခေါင်း ထဲ အထိ ဝင်တယ်”

“ဟာကွာ ကြံကြံဖန်ဖန်၊ ပြီးတော့ အိမ်ကတွေ့သွားရင် ကွိုင်ကုန်မှာ၊ ကိုကိုနော် ဘာတွေလျှောက်စဉ်းစား နေတာလဲ” .. ဖီလင်တက်နေတဲ့မို့မို့တယောက် ဖီလင်အောက်ပြီး စိတ်ပျက်သံနဲ့ မောင်မောင်ကို အပြစ်တင် လိုက်ပါတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ ပယ်ပယ်နယ်နယ် အလိုးခံရဖို့ ကို မျှော်လင့် နေပါတယ်ဆိုမှ သူမို့ ကြံကြံ ဖန်ဖန် စောက်မွှေးရိတ်ဖို့ လာစည်းရုံး နေရတယ်လို့။

“မို့လေးရယ် ဘယ်လိုလုပ် မို့အိမ်က သိရမှာလဲ၊ ကိုကို သိပ်ရိတ်ချင်တယ်ကွာ”

“ဟင့်အင်းကွာ ဟင့်အင်း”

“ရိတ်ပါရစေကွာ အဲဒါမှ မို့ဟာလေးကို ကိုကို အားရပါးရ နမ်းရမှာ”

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ မို့မို့ရဲ့ ဆီးခုံပေါ်ကို မျက်နှာအပ်လိုက်ပါတယ်။ မဲနက်လိမ်ကောက်နေတဲ့ စောက်ဖုတ်မွှေး တွေ ကြားထဲကို မျက်နှာမှောက်ချလိုက်တာပါ။ ဒါနဲ့ အားမရသေးဘဲ ခါးကျဉ်ကျဉ်လေးကိုဆွဲဖက်လိုက် ပြီး စောက်ဖုတ်အုံကြီးကို မျက်နှာနဲ့ ပွတ်ပစ်လိုက်ပါတယ်။

“ရိတ်ပစ်မယ်ကွာ ဒီအမွှေးတွေက သိပ်ရှုပ်တာပဲ၊ ဘာဂျာကို ကောင်းကောင်းမမှတ်ရဘူး၊ နောက်ကျရင်လဲ ပြန်ပေါက်လာမှာပဲ ဥစ္စာ”

စောက်ဖုတ်ကြီးကို မရိုးမရွှေဖြစ်လာအောင် မျက်နှာနဲ့ ပွတ်ပွတ်ပြီး ကျားကုပ်ကျားခဲ ပြောနေတဲ့ မောင်မောင် ကြောင့် နောက်ဆုံးမှာတော့ အင်တင်တင်နဲ့ပဲ မို့မို့သဘောတူလိုက်ရပါတော့တယ်။

ဘယ်အချိန်ကတည်းက ကျိတ်ကြံထားမှန်းမသိတဲ့ မောင်မောင်ကတော့ မျက်စိတမိုတ်လျှပ်တပြက်အချိန် အတွင်း မှာပဲ ဂျိုးလက် မုတ်ဆိတ်ရိတ်ခါးနဲ့ မုတ်ဆိတ်ရိတ်ဆပ်ပြာမြှုတ် တွေအဆင်သင့်ဖြစ်နေခဲ့ပါပြီ။ မောင်မောင်နဲ့ စပ်ယှက်တဲ့ အချိန်တိုင်း အမြဲ ဘာဂျာမှတ်တတ်တဲ့ အကျင့်ကို အသားကျနေလို့ အစဦး အချိန်တွေလောက် မရှက်တော့ပေမယ့် ဆိုဖာပေါ်မှာ ကားယားအိပ်လို့ စောက်ပတ်ဖြူပေးထားရတာကို မျက်နှာ နည်းနည်း ပူမိတာကြောင့် ဆိုဖာပေါ်က မို့ခေါင်းအုံး အသေးလေးကို အရက်ပြေဖက်ပြီး မျက်နှာ ဝှက်မိတာက မို့မို့ရယ်ပါ။

မောင်မောင်ကတော့ စိမ်ပြေနပြေပါပဲ။ မို့အိန်ဖတ်နေတဲ့စောက်ပတ်ဖောင်းဖောင်းလေးပေါ်က စောက်မွှေး အုံ ပေါ်ကို မုတ်ဆိတ်ရိတ်ဆပ်ပြာမြှုတ်တွေနဲ့ တရိုးရိုး ဖြန်းပက်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့မှ မုတ်ဆိတ်ရိတ် ခါးလေးနဲ့ ဆီးခုံထိပ်ကနေ အောက်ဖက်ကို အသာလေးဆွဲချလာလိုက်ပါတယ်။ ထက်ထက်မြဲမြဲခါးသွား သစ်လေးအောက်မှာ တဂျစ်ဂျစ်မြည်ပြီး စောက်မွှေးတွေ ရှိပ်ခနဲ ရှိပ်ခနဲ ပါလာပါတော့တယ်။ ကလေးလေး တယောက်ကို ကတုံးရိတ်ပေးသလိုမျိုး၊ သေသေချာချာဂရုတစိုက်နဲ့ ဆီးစပ်သားလေးတွေကို အသာဖိဆွဲ ပြီးမှ ခါးသွားနဲ့ ရိတ်ချလိုက်တာကြောင့် တခဏအတွင်းမှာပဲ ဆီးခုံတခြမ်း ပြောင်ရှင်း သွားပါတော့တယ်။

နောက်တခြမ်းကိုခရီးမဆက်မီ အမွှေးအမျှင်တွေရှုပ်ထွေးငြိကပ်သွားတဲ့ မုတ်ဆိတ်ရိတ်ခါးသွား လေးကို တော့ ဆိုဖာအနီးဆက်တီးစားပွဲပုလေးပေါ်က သောက်ရေဖန်ခွက်ထဲ ထဲပြီး ရေသန့်တဘူးဖောက်လို့ လောင်းချ ဆေးကြောလိုက်သေးတာပါ။ သိပ်မကြာခင်မှာပဲ ဆီးခုံ ဖောင်းဖောင်းလေးဟာ ပြောင်သလင်း ခါပြီး

ရှင်းသန့်သွားပါတယ်။ ဆီးခုံကိုအမွှေးရိတ်ရတာ သိပ်လွယ်လွန်းပေမယ့် စောက်ပတ် နှုတ်ခမ်းသား တွေ ဘေးကို ရိတ်ရတာကတော့ မလွယ်လှပါဘူး။ ပေါင်တဖက်ကို တွန်းတင်လိုက်ပြီး ပခုံးနဲ့ အရင်ထိန်း လိုက် ပါတယ်။ ပြီးမှ သဘာဝအတိုင်း ရှုံ့ရှုံ့ တွန့်တွန့်လေးတွေဖြစ်နေတဲ့ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားကြီး တွေကို တင်းလာအောင် အသာဆွဲဆွဲပြီး အမွှေးတွေ တမျှင်မှမကျန်စေရအောင် ရိတ်ပစ်ရတာပါ။ ချောမော လှပတဲ့ ဆယ်ကျော်သက်လေးမို့မို့ရဲ့ စောက်ပတ်ကြီးကို မျက်စိ အောက်မှာ အနီးကပ် တွေ့နေရတော့လဲ မနက်က မမကို ခြေကုန်လက်ပမ်းကျသွားအောင် နှစ်ချီ နှစ်လား အစွမ်းပြခဲ့တဲ့ လီးကြီးတောင်မှ ကောင်း ကောင်း အနားယူ မနေနိုင်တော့ပါဘူး။ ပုဆိုးအောက်ကနေ တဖြည်းဖြည်း ခေါင်းထောင်ထလာပြီး တဆတ်ဆတ် ခါယမ်းနေပါတော့တယ်။

စိတ်ရှည်လက်ရှည်နဲ့ စောက်ဖုတ်မွှေးတွေ တမျှင်မှမကျန်ရအောင် ရိတ်ပြီးသွားတော့ ဆီးခုံပေါ်က ဆပ်ပြာ မြှုတ် လက်ကျန်တွေကိုလဲ ရေသန့်ဘူးနဲ့လောင်းလို့ အသေအချာ အပြောင်အစင် ဆေးကြော ပေးလိုက် သေးတာပါ။ ပြီးမှ အနားမှာ ရှိတဲ့ မျက်နှာသုတ်တစ်ရှူးစက္ကူတွေကို ယူပြီး စောက်ဖုတ်အုံ တခုလုံးက ရေတွေကို အကြိအကြားမကျန် သုတ်ပေးလိုက်ပါတယ်။ တင်းရင်း ဖောင်းမို့နေတဲ့ စောက်ဖုတ်အုံကြီးရဲ့ အလယ်ဗဟိုကို မြစ်ဖျားခံလို့ ဖင်ကြားထဲ တိုးဆင်းသွားတဲ့ အကွဲကြောင်းလေးကို အသာဖြလိုက်ရင်း စောက်စေလေးနဲ့ တွဲကပ်နေတဲ့ အတွင်းနှုတ်ခမ်းသား ပွင့်ချပ်လေးတွေကို ဆွဲခွာ လိုက်ပါတယ်။

“တော်ပြီကွာ ကိုကိုရာ .. မို့ရှက်လာပြီ”

မထင်မရှားနဲ့ တိမ်တိမ်လေး မြုပ်နေတဲ့ ဆီးထွက်ပေါက် သေးသေးလေးကို လက်ညှိုးနဲ့ အသာတို့ လိုက် တော့ မဟာတဟ ပြအာနေတဲ့ စောက်ခေါင်းအတွင်းသား နီတာရဲလေးတွေ ရှုံ့တွသွားတာကို တွေ့လိုက်ရ ပါတယ်။

“အီး .. ဘာတွေ လျှောက်လုပ်နေတာလဲ ကိုကိုရာ” စောက်ဖုတ်တခုလုံးကို ထင်သလိုကလိနေတဲ့ မောင်မောင် ကတော့ မို့မို့ ဘာပြောပြော ဂရုမစိုက်ဘဲ စောက်ခေါင်းဝလေးကို စေ့လိုက်ဖြလိုက် လုပ်ကြည့် နေပါတယ်။မို့မို့စောက်ပတ်က မမနဲ့ကွာတာ ကတော့ မမလိုစောက်စိကြီးက ပြူးထွက်မနေဘဲ အစိလေး ရော စောက်ပတ် နှုတ်ခမ်းသား တွေပါ အကွဲကြောင်းထဲ မြုပ်ဝင်နေတာပါပဲ။

“ကိုကိုရာ အရမ်းဆိုးတာပဲ၊ အိမ်ကမတော်တဆ တွေသွားရင် အကြီးအကျယ် ကျွိုင်ပြီပဲ”

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး မို့လေးရာ ကိုကိုကလွဲလို့ ဘယ်သူက မို့လေး ထမီလှန်ကြည့်မှာမို့လဲ” လုပ်ချင်တာကို လုပ်လိုက်ရတော့ မောင်မောင် အရမ်းကို ကျေနပ်နေပါတယ်။ မမကိုတော့ တခါမှ စောက်မွှေး အရိတ်ခံဖို့ မစည်းရုံးကြည့်ဘူးပါဘူး။ မမရဲ့စောက်ဖုတ်ကြီးကိုတော့ စောက်မွှေးတွေ ထူလပျစ်နဲ့ပဲ ထားချင်တာလေ။

“ရှက်တယ်ကွာ” ..

ဆိုဖာပေါ်မှာ ပေါင်တွေကိုကားပြီး ဖြဲပေးထားရတဲ့ စောက်ပတ်ကို မောင်မောင်က အသေအချာ လေ့လာ နေလို့ မို့မို့လက်ဖဝါး တဖက်နဲ့ အုပ်ကာ ထားလိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် စောက်ဖုတ်ကြီးကို ဖုံးကွယ် ထားတဲ့ လက်ချောင်းလေး တွေကြားကို မောင်မောင်က လျှာနဲ့ လျှောက်လျက်လိုက်ပါတယ်။

“အိုး .. ယားတယ်ကွာ .. ကိုကိုနော် ” .. စောက်ဖုတ်ကို ကွယ်ထားတဲ့ မို့မို့ရဲ့လက်ညှိုးလေးကို ပါးစပ်နဲ့ ငုံ့စုပ် လိုက်ပါသေးတယ်။ ပြီးမှ ကျန်လက်ချောင်းလေးတွေကို အသာခွာလိုက်ရင်း ပေါင်ခြံတဖက်ကိုပါးနဲ့ အပ်ထားပြီး ပြောင်ရှင်း ဖောင်းတင်းနေတဲ့ ဆီးခုံလေးကို တရစုပ် လျက်လိုက်ပါတယ်။

အတွေ့အကြုံတွေကပဲ သင်သင်သွားလို့ အခုတော့ ဘာဂျာကို ကောင်းကောင်းမှတ်တတ်နေပါပြီ။ စဦးဆုံး တွေတုန်းကတော့ မွီဒီယို အပြာကားတွေကို အတုခိုးပြီး လက်တည့်စမ်းတာပါ။ အရသာလဲ မခံတတ်၊ စောက်ရည်တွေကို ရွံကလဲရွံသေး၊ စောက်ဖုတ်ကို အနီးကပ်တွေ့တော့ အငမ်းမရထိုးဟပ်၊ အလျက်ခံရ တဲ့သူက အရမ်းကို ဖီလင်တွေတက်ပြီး ကာမအရသာ အထွတ်အထိပ် နားနီးနေချိန်မှာ အသက်ရှူနည်း စနစ် မသိဘဲ အားသွန်ခွန်စိုက် လျက်ထားလို့ စောက်ဖုတ်မွှန်းပြီး ဆက်မလျက်ပေးနိုင်တော့ဘဲ အသက်ကို

မနည်းပြန် ပြန်ရှုနေရလို့ နှစ်ယောက်စလုံးအတွက် အဆင်မပြေတွေဖြစ်၊ စုံလို့ပါပဲ။ အခုတော့ လာစမ်း စောက်ဖုတ်တွေ၊ အေးအေးဆေးဆေး စိမ်ပြေနေပြေ၊ အသက်ရှူမှန်မှန်လေးနဲ့ လျှာကိုလဲ ကောင်းကောင်း ကစားတတ်နေပါပြီ။

မို့ပေါင်းအိတင်းနေတဲ့ ဆီးခုံလေးဟာ စောစောက မှတ်ဆိတ်ရိတ်ဆပ်ပြာနဲ့ ဆေးထားလို့ မွှေးကြိုင် ရှင်းသန့် နေပါတယ်။ အိနေတဲ့ ဆီးခုံသားတွေကို မနားတမ်း လိုက်လျက်လိုက်ပြီးမှ စောက်ပတ်အကွဲကြောင်း အရှည်လိုက် အောက်ကနေအထက်ကို လျက် လျက်တင်လိုက်ပါတယ်။ မြှုပ်ဝင်နေတဲ့စောက်စိလေးကိုပါ လျှာနဲ့ ကော်ကော်ပြီးလျက်လိုက်လို့ မို့မို့ဆီက “အ” ကနဲ ညည်းညူသံလေးထွက်လာပါတယ်။ ပေါင်တွေ ကို ဖြဲထားပေမယ့် စောက်ပတ်ကိုတော့ လက်နဲ့ မဖြဲသေးဘဲ ဒီအတိုင်း နှစ်မိနစ်လောက် လျက်နေတာပါ။

မို့မို့လဲ စောစောတုန်းက အဆက်ပြတ်သွားတဲ့ ဖီလင်လေးတွေဟာ အရှိန်အဟုန်နဲ့ ခပ်ပြင်းပြင်း ပြန်တက် လာပြီမို့ ပါးစပ်က တဟင်းဟင်းနဲ့ အဖျားတက်သလို ညည်းနေ ပါတော့တယ်။ မောင်မောင်လဲ ထိန်းကိုင် ထားတဲ့ ပေါင်နှစ်ချောင်းကို အပေါ်ဖက်ကို တွန်းရင်း စအိုဝလေးပေါ်လာအောင် တင်ပါးတွေကို မ တင် လိုက် ပါတယ်။ စောက်ပတ်အကွဲကြောင်း အောက်က အညိုရင့်ရောင် စအိုရှုံ့ရှုံ့ လေးကို ပီပီပြင်ပြင် ပေါ်လာ အောင် ဖင်သားနှစ်ခြမ်းကို အသာလေးဖြဲလိုက်ရသေးတာပါ။ ပြီးတော့ စအိုဝလေး ပတ်ပတ်လည် ကို လျှာနဲ့အသာလေး ဝိုက်ပေးလိုက်ပါတယ်။

“အ..အ..အား... ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ ကိုရယ်.. သေပြီ ..သေပြီ.. အီး”

မို့မို့ရဲ့ ညည်းညူသံတွေ ကို ဂရုမစိုက်အားဘဲ စအိုဝလေးကို လျှာနဲ့ နှစ်ချက်၊သုံးချက်လောက် ဆောင့်ထိုး လိုက် ပြီးမှ စောက်ပတ် အကွဲ ကြောင်း နဲ့ စအိုဝကြားထဲက ရသလွင်ပြင်လေးကို လျှာ အပြားလိုက်ကြီးနဲ့ အားရပါးရ လျက်ပစ်လိုက်ပါတယ်။

“အောင်မယ်လေး အကိုရဲ့.. အား .. ရှိး”

မို့မို့ရဲ့ ပေါင်တံနှစ်ဖက်ဟာ တဆတ်ဆတ် တုန်နေပြီး၊ တင်ပါးကြီးကိုလဲ ဆတ်ခနဲ ကော့တင်ပစ်လိုက် ပါတယ်။ တင်ပါးကြီးတွေ သိမ့်ကနဲ ပြန်ကျ အလာမှာ မောင်မောင်ရဲ့ လက်မလေးနှစ်ချောင်းက စောက်ပတ် နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို အသာဖြဲလိုက်ပြီး ပန်းရင့်ရောင်သန်းနေတဲ့ စောက်ခေါင်း အတွင်း သားတွေကို လျှာနဲ့ လှမ်းကော် လိုက်ပါတယ်။ ပူနွေးနေတဲ့ စောက်ခေါင်းထဲ လျှာကို အတွင်းဆုံးအထိ ထိုးနိုင်သမျှ ထိုးထဲ့လိုက်သလို တံတွေး လှမ်းဆွတ်ထားတဲ့ ညာဖက်လက်ခလယ်နဲ့လဲ စအိုလေးထဲကို ဖြတ်ခနဲ ထိုးသွင်းလိုက်ပါသေးတယ်။

မောင်မောင်မျက်နှာတခုလုံးဟာ မို့မို့ရဲ့ စောက်ဖုတ်ပေါ်ဟပ်နေတာမို့ ခေါင်းကို အသာလေးမော့လို့ အသက် မှန်မှန်ရှူလို့ ရအောင်ကလဲ စောက်ဖုတ်လျက်နေတာ အဆက် မပြတ်စေရဘဲ စီမံရတာပါ။ စအိုထဲက လက် ခလယ်နဲ့ စောက်ခေါင်းနံရံ တွေကို ကော်တင်လိုက်ပြီး စောက်ခေါင်းအတွင်းသားတွေနဲ့ အထဲဝင်နေတဲ့ လျှာတို့ ပိုပြီး ဖိမိ ထိမိအောင် တွန်းပို့ လိုက်ပါတယ်။ မို့မို့ကတော့ ခါတ်လိုက်ခံရသလို ထွန်ထွန်လူးနေပြီး ဆိုဖာကို တဖုန်းဖုန်း ထုနေပါတယ်။ တအောင့်နေတော့ စအိုထဲကလက်ခလယ်ကို ပြန်ထုတ်လိုက်ပါတယ်။

ဆိုဖာအောက်မှာ ဒူးထောက်လျက်သား ထိုင်နေရာကနေ မို့မို့ရဲ့ တင်ပါးသားတွေကို ဆိုဖာပေါ်ကနေ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်ဖြစ်သွားအောင် အောက်ဖက်ကို နဲနဲဆွဲလိုက်ပါတယ်။ ပြီးမှ လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ဖင်ကြီး ကို မတင်ပြီး စောက်ပတ်အကွဲကြောင်း ဘေးသားကြီးတွေကို ဘယ်တလှည့် ညာတလှည့်နဲ့ ပါးစပ်ထဲ တဖြတ်ဖြတ်မြည်အောင် ငုံငုံစုပ်လိုက်တာပါ။ မို့မို့စောက်ဖုတ်လေးဟာ အမွှေးအမျှင်တွေမရှိတော့ဘဲ ပြောင် ရှင်းသွားလို့ ခါတိုင်းနဲ့ မတူဘဲ အရမ်းကိုမှုတ်လို့ ကောင်းနေတာ ကတော့ အမှန်ပါ။ ရှည်လျားတဲ့ အကွဲကြောင်းထဲ မြှုပ်ဝင်နေတဲ့ စောက်စိလေးကိုလဲ နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုနဲ့ ကန့်လန့်ညှပ်ပြီး ကလေးတွေနို့စို့သလို တရကြမ်း စို့ပေးလိုက်တော့

“အိုး .. ရိုး .. ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ် .. သေပါပြီ .. သေပါပြီ .. မို့ကိုယူလိုက်ပါတော့ .. အောင်မယ်လေး အကိုရဲ့”

မို့မို့ရဲ့ ပါးစပ်က အဆက်မပြတ် စုတ်သပ်ညှီးတွား ရင်း မောင်မောင့် ခေါင်းကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ အတင်းဆွဲ လို့ စောက်ဖုတ်ကြီးနဲ့ တအားဖိကပ် ထားလိုက်မိသလို ဖျပ်ဖျပ်လူးနေတဲ့ ဖင်ကြီးကိုလဲ အဆက်မပြတ် ကော့ ကော့တင်ရင်း စောက်ရည်တွေ ရိုးကနဲ ထွက်ကျသွားကာ တချီ ပြီးမြောက် သွားခဲ့ရပါတယ်။

အရည်တွေ စိမ့်ရွဲပြီး မဟာတဟလေးဖြစ် နေတဲ့ စောက်ပတ်အကွဲကြောင်းလေးကို အထက်အောက် စုန်ဆန် လျက်လိုက်၊ စောက်ခေါင်းထဲကို လျှာနဲ့ထိုးမွေလိုက်၊ တခါ စအိုဝနဲ့ စောက်ပတ်အကွဲကြောင်း ကြားနေရာ လေးကို ကစ်စ် ပေးသလိုမျိုး ပြတ်ကနဲ ပြတ်ကနဲ စုပ်လိုက်၊ အမွှေးတွေ ပြောင်နေတဲ့ ဆီးခုံမို့မို့ နေရာအနှံ့ ကို လျှာအပြားလိုက်ကြီး လျက်ပေးလိုက်၊ စောက်စိလေးကို ပါးစပ်ထဲငုံထားပြီး တဖြတ်ဖြတ်စို့လိုက်နဲ့ မို့မို့ လဲ နှစ်ချီ ကောင်းကောင်း ပြီးသွားခဲ့ရပါတယ်။ မို့မို့နဲ့ ပထမဦးဆုံးအချီ စလိုး ကတည်းက စပြီး မို့မို့နဲ့ လိုး တိုင်း စောက်ဖုတ်ကို မှုတ်ခဲ့တာပါ။ ဒါပေမယ့် ဒီတချီ အကြာဆုံးပါပဲ။ မောင်မောင့်အတွက် စံချိန်သစ် တင်သွားအောင် နာရီဝက်လောက် ကြာခဲ့ရပါတယ်။

၃)

ပုဆိုးအောက်က မောင်မောင့်ရဲ့ လီးကြီးဟာလဲ မတ်မတ်ထောင်ထောင် တောင်နေပြီမို့ ဒီတကြိမ်တော့ သူ့ကို အလှည့်ပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ မို့မို့ စောက်ဖုတ်ကြီးအောက် ဒူးထောက်ထိုင်နေရာကနေ ပုဆိုးကို ဖြေချလိုက်ပြီး ဝတ်ထားတဲ့တီရှပ်ကိုပါ တခါတည်းချွတ်ပစ်လိုက်ပါတယ်။

ဘာအဝတ်အစားမှ မကပ်တော့ဘဲ မိမွှေးတိုင်း ဖမွှေးတိုင်း ဖြစ်သွားတဲ့ မောင်မောင်ဟာ မို့မို့ပေါင်ကြားက နေ မတ်တပ်ထ ရပ်လိုက်ပါတယ်။ အရပ်မြင့်မြင့် ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် အချိုးအစားကျကျနဲ့ အဆီပိုတွေ တစက်မှမရှိဘဲ လုံးကျစ်နေပြီး ယောက်ျားပီသတဲ့ မောင်မောင့်ရဲ့ အဝတ်မဲ့ ခန္ဓာကိုယ် ကို မို့မို့ မျက်တောင် တောင်မှမခတ်နိုင်ဘဲ ငေးကြည့်နေမိပါတယ်။ မောင်မောင့် ခန္ဓာကိုယ်လှုပ်ရှားမှုတိုင်းမှာ တင်းမာထောင် မတ်နေတဲ့ လီးကြီးနဲ့ တွဲလောင်းကျနေတဲ့ဝှေးဥကြီးတွေဟာ တသိမ့်သိမ့် ခါယမ်းနေခဲ့တာပါ။

မောင်မောင်ကတော့ ဆိုဖာပေါ်ကို လှမ်းတက်လိုက်ပြီး မို့မို့ကိုယ်လေးကို ခွရပ်လို့ မို့မို့ နှုတ်ခမ်းဝမှာ လီး ကြီးကိုတော့လိုက်ပါတယ်။ မျက်နှာရှေ့ကို အကြောပြိုင်းပြိုင်း ထနေတဲ့လီးကြီး ဝဲလာမှ ရုတ်တရက် အသက် ဝင်လာလိုသူ ယောင်အမ်းအမ်းနဲ့ မောင်မောင့် ပေါင်တံတွေကို လှမ်းကိုင်မိပါတယ်။ သာမန်ထက်ကြီးတဲ့ ဒစ်ကြီးဟာ မို့မို့ နှုတ်ခမ်းဝမှာ ဝဲနေပြီး တွင်းရှာနေတဲ့ မြွေလို ဟိုယမ်း ဒီယမ်းနဲ့ တဆတ်ဆတ်တုန် နေပါတယ်။ မှင်တက်မိနေတဲ့ မို့မို့ဟာ အလိုအလျောက်ပဲ ပါးစပ်ကိုဟလိုက်မိပြီး မောင်မောင့် လီးဒစ်ကြီး ကို လှမ်းငုံလိုက်မိပါတော့တယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ တပတ်လောက်က ဗွီဒီယို အပြာကားပြုပြီး မောင်မောင် သင် ထားလို့ မောင်မောင့်လီးကို စုပ်ပေးခဲ့ဘူးပါတယ်။ အခုတခါမှာတော့ ပထမဦးဆုံးအကြိမ်လို ယောင်နန မဟုတ်တော့ဘဲ လက်တဖက်က မောင်မောင့်ဖင်ကို လှမ်းဆုပ်လိုက်ပြီး ကျန်တဲ့လက်နဲ့ လီးကြီးအရင်းကို ထိန်းကိုင်လို့ လျှာလေးနဲ့ ရစ်ရစ်ပြီး ပြတ်ကနဲနေအောင် စုပ်ယူလိုက်ပါတယ်။

လီးဒစ်ကြီးကို စုပ်နေရာကနေ တဖြည်းဖြည်းချင်း လိင်တံချောင်းကို တစတစ ပါးစပ်ထဲဝင်သွားအောင် တိုးကာ တိုးကာ ငုံ့လိုက်ပါတယ်။ လီးကြီး တဝက်လောက် ပါးစပ်ထဲဝင်သွားပြီးတဲ့ အခါမှာတော့ လက် နှစ်ဖက်စလုံးက မောင်မောင့်တင်ပါးတွေကို လှမ်းဖက်လိုက်ပြီး အာခေါင်ထဲအရောက်တဆုံးဝင်သွားအောင် ခေါင်းကို ရှေ့တိုးလို့ သွင်းယူလိုက်ပါတယ်။ ခုနစ်လက်မကျော်ရှည်လျားတဲ့ ပူပူနွေးနွေးလီးကြီးဟာ အာခေါင်ထဲအထိ တိုးဝင်သွားပြီး လီးအရင်းကလမွှေးဗရပျစ်အောက်မှာ မို့မို့ရဲ့ နှုတ်ခမ်းဝလေး နစ်မြုပ်နေ ပါတော့တယ်။ မို့မို့ကလဲ ခေသူတော့မဟုတ်ပါ။ အပေးအယူမျှမျှ နဲ့တက်ညီလက်ညီ ကာမဂုဏ်ကို ခံစား တတ်သူလေးရယ်ပါ။

လီးကြီးကို အာခေါင်ထဲအထိရောက်အောင် တဆုံးစုပ်ယူလိုက် ပြန်ထုတ်လိုက်နဲ့ ရှေ့တိုးနောက်ငင်စုပ်ပေးနေ တာမို့ လိင်တံကြီးတခုလုံး တံတွေးတွေနဲ့ ချွဲကျိပြောင်လက်နေပါတယ်။ တခါ တခါ လီးဒစ်ကြီးနဲ့ မို့မို့ရဲ့ ပါးစောင်ကို ထိုးထိုးသွင်းရင်း လီးထိပ်နဲ့ ပါးစောင်ပွတ်တိုက်ပေးသေးတာပါ။ မတ်တပ်ရပ်ရင်း ဇိမ်တွေ နေတဲ့ မောင်မောင်ကတော့ တလှုပ်လှုပ်နဲ့ လီးစုပ်ပေးနေတဲ့ မို့မို့ ခေါင်းလေးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ထိန်းကိုင် ထားလိုက်ပါတယ်။ မို့မို့ကတော့ လီးကြီးကို သဲသဲမဲမဲ စုပ်ယူနေရာကနေ ဘွတ်ကနဲ မြည်အောင် ပြန်ထုတ် လိုက်ပါတယ်။

တွန့်တွန့် လိမ်လိမ် အကြော ဖုဖု ဖောင်းဖောင်းတွေ ယှက်ဖြာနေတဲ့ လိင်တံတချောင်းလုံးကို ပလွေမှုတ် သလို နှုတ်ခမ်းသားနုတွေ ကြားက လျှာဖျားနဲ့ အရှည်လိုက် ပွတ်ဆွဲယူလာပြီးမှ ငွေးဥတလုံးကို ပါးစပ် ထဲ ပြုတ်ခနဲ ငုံ့စုပ်လိုက်ပါတယ်။ ငွေးဥကြီးကို သကြားလုံးစုပ်သလို စုပ်ယူရင်း လျှာနဲ့ မွှေနှောက် ကစား ပေးလိုက်တော့ ..

“အား .. ကောင်းလိုက်တာ မို့ရယ်” ယောင်ရမ်းညည်းညူမိတဲ့အထိ မောင်မောင် တယောက် အသဲခိုက် သွားရပါတယ်။ ငွေးဥကြီးနှစ်လုံးကို တလှည့်စီ စုပ်ပေးရင်း ငွေးဥအရင်းက နေ စအိုဝအထိ လျှာလေးနဲ့ လျက် လျက်သွားပြီးမှ လီး တောင်တောင်ကြီးကို အပေါ်ဖက် လှန်တင် လိုက်ပါတယ်။

လီးတံကြီးကို လက်တဖက်ကထိန်းကိုင်ထားရင်း မို့မို့ခေါင်းလေးက မောင်မောင် ပေါင်ခြံခွကြားထဲ တိုးဝင် သွားပြီး အမွှေးကြမ်းတွေ ကြိုးတိုးကြဲတဲကြားက စအိုဝလေးကို လျှာနဲ့ လှမ်းလျက် ပေးလိုက်ပါတယ်။ မောင်မောင် အကြောအခြင် တွေ ရှိန်းကနဲ ဖိန်းကနဲ နေသွားအောင် ခံစားလိုက်ရပြီး မို့မို့ခေါင်းက ဆံပင် တွေကို အလန့်တကြား ဆုပ်ကိုင်လိုက် မိပါတယ်။ မောင်မောင် စအိုဝနဲ့ အရေပြားတွေ တွန့်လိပ်ပြီး တွဲလဲ ကျနေတဲ့ ငွေးဥကြီးတွေ အောက်ပိုင်းကို လျက်လိုက် စုပ်လိုက် လုပ်ပစ်လိုက်တာပါ။

လီးကြီးကို တခါ ပြန်ငုံ့လို့ လျှာနဲ့ ရစ်ရစ်ပြီး အာခေါင်ထဲအထိ တဆုံးသွင်း တဆုံးထုတ် တပြုတ်ပြုတ်မြည် အောင် အားသွန်ခွန်စိုက် စုပ်စုပ်ပေးလိုက်တော့ .. “အ .. အ.. သိပ်ကောင်းတာပဲမို့ရယ် ဒီအတိုင်းဆို ကိုကို ပြီးသွားလိမ့်မယ် .. တော်ပြီနော် ..”

မောင်မောင် ခူးတွေ တဆတ်ဆတ် တုန်သွားလောက်အောင် မို့မို့ လီးစုပ်ပေးနေတာ သိပ်ကို ကောင်းလွန်း အားကြီးပြီး ကြာရင် သုတ်လွတ်မိတော့မှာ သေချာနေလို့ မောင်မောင်က ရပ်ကို ရပ်ခိုင်းရတော့တာပါ။

ပြုံးပြုံးလေး စိုက်ကြည့်နေတဲ့မို့မို့ နဖူးလေးကို တချက်မွှေးမွှေးပေးလိုက်ပြီး တံတွေးတွေ ချွဲကျိစိုစွတ် နေတဲ့ လီးကြီးကို ကိုင်ရင်း ဆိုဖာပေါ်က အောက်ကို ဆင်းလိုက်ပါတယ်။

(၄)

ကိုယ်တုံးလုံးနဲ့ မောင်မောင်ဟာ မို့မို့ရဲ့ ကားအယ်နေတဲ့ဖင်ကြီးကို ဆိုဖာနဲ့ လွတ်သွားအောင် လှမ်းဆွဲယူ လိုက်လို့ မို့မို့ဟာ ဆိုဖာပေါ်မှာ ကန့်လန့်ဖြတ် အိပ်လျက်သား အနေအထားဖြစ်သွားရပါတယ်။ ဖြဲကိုင် ထားတဲ့ ပေါင်တံတွေကို တံတောင်ဆစ်ကွေး နှစ်ဖက်ပေါ်ချိတ်ရင်း ကုန်းကုန်းကွကွ အနေအထားနဲ့ပဲ အစွမ်းကုန် မာတောင်နေတဲ့ လီးကြီးကို ဖောင်းမို့ ပြောင်ရှင်းနေတဲ့ စောက်ဖုတ်အုံကြီး အောက်က စောက်ခေါင်းဝမှာ တွေ့လိုက်ပါတယ်။

မို့မို့ စောက်ဖုတ်ကြီးဟာ အရည်တွေရွဲလို့ အနည်းငယ်တောင် ပြဲအာစပြုနေပေမယ့်လဲ စောက်ခေါင်းဝထက် ကို ဒစ်က သိသိသာသာပိုကြီးနေခဲ့တာပါ။ တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင် လီးချောင်းနဲ့ စောက်ဖုတ်အကွဲကြောင်း အတိုင်း စောက်ပတ် နှုတ်ခမ်းသားတွေကြားကနေ တချက်နှစ်ချက် တယောထိုးသလို လျှာတိုက်လိုက် ပြီးမှ ချွန်ထွက်လာနေတဲ့ စောက်စိကို ဒစ်နဲ့ ကလိလိုက်ပါသေးတယ်။ အဲဒီနောက်မှ အရည်တွေ စိမ့်ထွက် နေတဲ့ စောက်ခေါင်းထဲ ဒစ်ဖျားကို ထိုးသွင်းလိုက်ပါတော့တယ်။

တအိအိနဲ့ ကွပ်ကနဲ ကွမ်းသီးလုံးဒစ်ကြီး ဝင်သွားတော့မှ ခုနတုန်းက လျစ်လျူရှုထားမိတဲ့ နို့ကြီးနှစ်လုံးကို ပိုးသားပျော့ ဘလောက်စစ်အကျီပေါ်ကနေ အသာအယာ လှမ်းကိုင် လိုက်ပါတယ်။ အရွယ်နဲ့ မလိုက်အောင် ဆူဖြိုးလှတဲ့ အိအိ တုန်တုန်နို့တွေကို အကျီပေါ်ကနေပဲ ပွတ်သပ်လိုက် ဆုပ်နယ်လိုက်လုပ်ပေးနေတာပါ။ လီးကို အဆုံးဝင်အောင် မသွင်းသေးဘဲ တဝက်လောက်သာ အသွင်းအထုတ်လုပ်ရင်း လက်ဖဝါးနဲ့ ပြည့်နေ တဲ့ နို့လုံးလုံးကြီးတွေကို ဆုပ်လိုက် ညှစ်လိုက်နဲ့ မှန်မှန်လေး လှီးနေ လိုက်ပါတယ်။ တခါတခါတော့ ကွမ်းသီးလုံးဒစ်ကြီးမြုပ်လိုက်၊ ထုတ်လိုက်နဲ့ စောက်ဖုတ်ဝကို အဆက်မပြတ် ညှောင့်ပေးလိုက်သေး တာပါ။

မောင်မောင်ရဲ့ မာတောင်နေတဲ့ လီးကြီးဟာ စောက်ဖုတ်နဲ့ သိပ်သိပ်သည်းသည်း အံဝင်ဝင်ကျဖြစ်နေပြီး ညင်ညင်သာသာလေး အသွင်းအထုတ်လုပ်နေတာကို မို့မို့ရဲ့ ရမ္မက်ဆန္ဒတွေက ဆက်ပြီး သည်းညည်းခံ မနေနိုင်တော့ပါဘူး။ တအားကို စိတ်ပါနေချိန်မှာ မစို့မပို့ လှီးနေတာထက် ပိုလိုချင်နေမိတာမို့ ဖင်ကြီးကို အားရပါးရ ကော့ပေးရင်း မောင်မောင်ကိုယ်ကြီးကို ခြေထောက်တွေနဲ့ လှမ်းချိတ် ဆွဲယူလိုက်ပါတယ်။ မို့မို့ရဲ့ တံတောင်ဆစ်နှစ်ဖက်ကို ဆိုဖာပေါ်လှမ်းထောက် အားပြုလိုက်ပြီး စောက်ဖုတ်ထဲ လီး တဆုံးဝင်သွား အောင် ရှေ့ကို အသားကုန် ကော့ပေးလိုက်တာပါ။

မောင်မောင်ခါးကို ခြေထောက်နှစ်ချောင်းက ချိတ်မိသွားပြီး မို့မို့ဖင်ကြီးကတော့ ဆိုဖာနဲ့လွတ်ကာ လေထဲ မှာ မြောက်နေပါတယ်။ မို့မို့ရဲ့အားထုတ်မှုကြောင့် မောင်မောင်လဲ ဆက်ညှောင့်မနေတော့ဘဲ မို့မို့ ရဲ့ ကား ကား လုံးလုံး ဖင်သားနှစ်လုံးကို ဆုပ်ကိုင် ဖျစ်ညှစ်လိုက်ပြီး စောက်ခေါင်းထဲကလီးကြီးကို တဆုံးဝင် သွား အောင် ခပ်သာသာ ဆောင့်သွင်း လိုက်ပါတယ်။

စောက်ခေါင်း နွေးနွေးထဲကို မဆုံမပြဲ နဲ့ ဖြစ်ခနဲ နေအောင် အဆုံးထိ လီးကြီးတိုးဝင်သွားတော့ .. “အား .. ကောင်းလိုက်တာ ကို ရယ် .. လုပ်ပါ.. လုပ်ပေးပါ” စောက်ခေါင်းထဲက စီးစီးပိုင်ပိုင် တစ်တစ် ဆိုဆို နဲ့ ဆိမ့်ကျင်သွားအောင် ကောင်းလှတာကြောင့် ထောက်ထားတဲ့ လက်တွေနဲ့ ဆိုဖာပေါ်ကို ကုပ်ခြစ် ရင်း မို့မို့ ကယောင်ကတမ်း အော်နေမိပါတယ်။

လေထဲမြောက်ပြီး တတုန်တုန်ယမ်းနေတဲ့ မို့မို့ဖင်ကြီးကို လက်နဲ့အသာပင့်ကိုင်ရင်း တဆုံးသွင်း တဆုံး ထုတ် မနားတမ်း အသားကုန် ပစ်ပစ်ဆောင့်ပေးလိုက်ပါတယ်။ မို့မို့ရဲ့စောက်ဖုတ်လေးဟာ လေထဲမှာ ကော့ ကော့လေး မြောက်နေတာကြောင့် ဆောင့်ချက်တိုင်းဟာ ဂျီစပေါ့ကို ထိထိမိမိ ပွတ်တိုက်နေပါတယ်။ အား ကောင်းမောင်းသန်နဲ့ လီးတဆုံးဝင်အောင် ဆောင့်ဆောင့် သွင်းပစ် လိုက်တိုင်း မောင်မောင်ဝှေးဥတွေဟာ စအိုဝကို တဘတ်ဘတ် ရိုက်ပုတ်နေခဲ့ပါတယ်။ အကျီအောက်က နို့ကြီးနှစ်လုံးဟာလဲ တုန်တုန်ခါခါနဲ့ မနားတမ်း လှုပ်ယမ်းနေပါတယ်။ ဆောင့်ချက်တွေနဲ့ အညီ ဖင်ကြီးကို တိုင်ပင်ကိုက် ပင့်လိုက် ဝိုက်လိုက် လုပ်ပေးရင်း တချက်တချက်မှာ မို့မို့ ဗိုက်သားတွေကို ကျုံ့ ဖင်ကြီးကို ရှုံ့ပြီး စောက်ခေါင်း ကို ညှစ်ညှစ် ပေးလိုက် မိသေးတာပါ။

မောင်မောင်လဲ မို့မို့ဖင်ကြီးကို ခပ်တင်းတင်း ပြန်ဖက်ထားလိုက်ရင်းက စောက်ဖုတ်ထဲကို လဥတွေပါ မြုပ် ဝင်သွားတော့မတတ် အားပါတဲ့ ဆောင့်ချက် တွေနဲ့ ခပ်သွက်သွက်လှီးပေးလိုက်ပါတယ်။ အရည်တွေ တအား ရွှဲစိုလာတာကြောင့် လီးအဝင် အထွက်တိုင်း တဖြတ်ဖြတ် တစွပ်စွပ် မြည်သံတွေထွက်လာပါ တော့တယ်။ သားအိမ်ကိုထိသွားတဲ့ ဆောင့်ချက်တခုက ကောင်းလွန်းတာကြောင့် မောင်မောင်တင်ပါးနှစ်ဖက်ကို ခြေထောက် တွေနဲ့ တအားဆွဲခွပြီး စောက်ဖုတ်ကိုရှေ့ပစ်ကာ အောက်ကနေ မနားတမ်း ကော့ကော့ ပေးနေ မိ ပါတော့တယ်။

“ကောင်းလိုက်တာ ကိုရယ်၊ အရမ်းကောင်းတာပဲ” မှေးစင်းနေတဲ့မျက်လုံးတွေနဲ့ ညီးညူရင်း ခြေဖျား၊ လက်ဖျား လေးတွေ ကုပ်ကွေးသွားကုန်ပြီး တတိယအကြိမ်မြောက် သုတ်ရည်တွေကို မို့မို့ ဒလဟောသွန်ချ မိပါတော့တယ်။

(၅)

လေအေးစက်လွှတ်ထားတဲ့ အခန်းပေမယ့်လဲ မိုးမိုးရော မောင်မောင်ပါ ချွေးပေါက်လေးတွေစို့နေကြပါပြီ။ မိုးမိုးစောက်ခေါင်းထဲက ခပ်တင်းတင်း ဆက်တိုက်ညှစ်လိုက်တာကို ခံစားသိလိုက်တဲ့မောင်မောင်က အလိုက် တသိနဲ့ ပြင်းပြင်း လေးဆယ်ချက်လောက် ဆက်ဆောင့်ပေးလိုက်ပြီးမှ လီးကိုစောက်ခေါင်းထဲ တဆုံးသွင်း လို့စိမ်ထားလိုက်ပါတယ်။

လီးကို မကျွတ်စေဘဲ မိုးမိုးကိုယ်လုံးလေးကို ဆိုဖာပေါ် အလျားလိုက် နေရာရွှေ့လိုက်ပါတယ်။ မိုးမိုးကိုယ်ပေါ် အလျားထိုး မှောက်အိပ်လိုက်ရင်းက ပါးလေးကို မွှေးလိုက်ပြီး “ကောင်းလားဟင်” လို့ မေးကြည့်လိုက် ပါတယ်။ “အင်း” မိုးမိုးက မပွင့်တပွင့် ရှက်ပြုံးလေးနဲ့ မောင်မောင်ကို ရွန်းရွန်းစားစား စိုက်ကြည့်ရင်း ပြန် ဖြေလိုက်ပါတယ်။ ဘယ်တော့မှ အငြိမ်မနေနိုင်တဲ့ မောင်မောင်လက်တွေက မိုးမိုးရဲ့ ပိုးသားပျော့ဘလောက်စ် အကျီနက်လေး ပေါ်က ကြယ်သီးလေးတွေကို ဖြုတ်နေရင်း မိုးမိုးကို ပြန်ပြုံးပြလိုက်ပါတယ်။

“လုပ်ဦးမယ်နော် ” .. မောင်မောင်မပြီးသေးဘူးဆိုတာကို သိနေတဲ့မိုးမိုးကလဲ ချစ်မျက်စောင်းလေးထိုးလို့ “မို့တော့ သုံးခါတောင်ရှိပြီ ပြီးတာ” လို့ ရှင်းပြနေလိုက်မိသေးတာပါ။

ကြယ်သီးတွေ အားလုံး ပြုတ်ထွက်သွားတော့ ကိုယ်လေးကို အသာကြွ၊ လက်ကလေးလျှိုလို့ အကျီကို အသာတကြည်ပဲ ချွတ်ပေးလိုက်သလို၊ အထဲက ဘရာစီယာ အနက်လေးကိုလဲ နို့တွေပေါ်လာအောင် မောင်မောင် လှန်တင်လိုက်လို့ ချိတ်ဖြုတ်မနေတော့ဘဲ ခေါင်းကနေ ကျော်ချွတ် ပစ်လိုက်ပါတယ်။

အခုဆို မိုးမိုး တကိုယ်လုံး ဗလာကျင်းသွားပြီး နို့ကြီးနှစ်လုံးဟာ ဆိုဖာပေါ်က လှုပ်ရှားမှုတွေ အလိုက် အိတ်တုန် အိတ်တုန်နဲ့ တလှုပ်လှုပ်ခုန်နေပါတော့တယ်။ မောင်မောင်ကတော့ မာတောင်နေတဲ့လီးကို မိုးမိုး စောက်ဖုတ်ထဲက မချွတ်ဘဲတပ်လျက်တန်းလန်းကနေ မိုးမိုးနှုတ်ခမ်းတွေကို နမ်းစုပ်နေပါတယ်။ မဝံ့မရဲ တိုးဝင်လာတဲ့ မိုးမိုးရဲ့လျှာလေးကိုလဲ မောင်မောင်လျှာနဲ့ ရစ်ပတ်စုပ်ယူလိုက်ပါတယ်။ ပြီးမှ ကားယားခွလို့ မိုးမိုးပေါင်တံနှစ်ချောင်းကို မောင်မောင်ခူးတွေနဲ့ အတွင်းဖက်ကိုရောက်အောင် တွန်းတိုက် စေလိုက်ပါတယ်။ မိုးမိုးပေါင်တံနှစ်ချောင်း စေ့ကပ်သွားတာမို့ မောင်မောင်လီးကို ညှပ်လိုက်သလိုအနေအထားဖြစ်သွားတာပါ။ မောင်မောင်တကိုယ်လုံး အလျားမှောက် တက်ဖိထားတာမို့ ပုံပုံတုန်တုန်လေး ဖြစ်နေတဲ့ နို့ကြီးနှစ်လုံးဟာလဲ မောင်မောင်ကိုယ်ကြီးအောက်မှာ ပြားပြားဝပ်သွားရပါတယ်။

ဝမ်းလျားမှောက်ထားရင်းကနေ မိုးမိုးဖင်ကြီးအောက်ကို လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်နဲ့ စုံလျှိုလို့ အပေါ်ကို ပင့်တင် လိုက်ပါတယ်။ စောက်ဖုတ်လေး မြောက်လာတော့မှ သွင်းထားတဲ့လီးတဝက်လောက်ကို တဖြေးဖြေး ထုတ် လိုက်ပြီး လက်ဖဝါးတွေနဲ့အပြည့် ပင့်ကိုင်ထားတဲ့ ဖင်သားတွေကို အားပါးတရ ဆုပ်ညှစ်ရင်း ဆောင့်ချ လှိုးသွင်း လိုက်ပါတယ်။ စောက်ဖုတ်နဲ့ လီးကြား နေရာလပ်မရှိအောင် စိစိညှပ်ညှပ် ဖိကပ်မိတာပါ။ အဲဒီအတိုင်းပဲ ခါးကိုကြွကာ ကြွကာနဲ့ လေးလေးမှန်မှန်ပဲ အဆက်မပြတ် ဖိကြိတ် လှိုးသွင်းနေလိုက် ပါတယ်။ နှစ်ဝင်ဆို့သိပ်နေတဲ့ စောက်ဖုတ်ထဲက မာတင်းနေတဲ့ လီးချောင်းကြီးဟာ ပေါင်တွေကို စေ့ထား လိုက်တဲ့ အတွက်ကြောင့် ပိုမို ကြပ်ညှပ်သွားရပြီး ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ်နဲ့ လှိုးလှိုးသိပ်ကောင်းနေပါတယ်။

ခပ်ကြပ်ကြပ် လှိုး လှိုး သွင်း နေတဲ့အတွက် စောက်စေ့လေးကို တချိန်လုံးပွတ်တိုက်မိနေတာကြောင့် သိပ် မကြာလိုက်ခင်လေးအတွင်းမှာပဲ မိုးမိုးတခါထပ်ပြီး ပြီးချင်သလိုဖြစ်လာခဲ့တာပါ။ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဆောင့် နေတာမဟုတ်ဘဲ ပြည့်ပြည့် သိပ်သိပ် ဖြည်းဖြည်း မှန်မှန် ဆောင့် ဆောင့် သွင်းနေတာကြောင့် နှစ်ယောက် စလုံး အတွက် အရမ်း၊ အရမ်းကို အရသာရှိနေခဲ့ပါတယ်။

အောက်က မိုးမိုးရဲ့ ဖင်သားတလုံးစီကို မ တင်လို့ ဆီးခုံချင်းဖတ်ခနဲ ဖတ်ခနဲ ဖိကပ်မိတဲ့အထိတဆုံးလှိုးသွင်း နေတဲ့ မောင်မောင်လဲ ကောင်းလွန်းတာကြောင့် ပြီးချင်သလိုဖြစ်လာတာမို့ စိတ်ကိုအနိုင်နိုင် ထိန်းနေလိုက် ရပါတယ်။ ခံလို့သိပ်ကောင်းနေတဲ့ မိုးမိုးကတော့ မထိန်းနိုင်တော့ပါဘူး။ သိပ်သိပ်သည်းသည်း တိုးဝင်နေတဲ့ မောင်မောင်လီးကြီးဟာ ဆောင့်ချက်တိုင်းမှာ စောက်စိလေးကို တင်းကနဲ တင်းကနဲ နေအောင် ပွတ်ပွတ်

သွင်းသွားတာကြောင့် အလွန် အလွန်ကို ခံလို့ကောင်းနေပါတယ်။

“အား .. ကောင်းလိုက်တာ ကိုကိုရာ၊ လုပ်ပေးပါ၊ လုပ်ပေးပါ၊ အား” .. အော်ရင်း၊ ငြီးငြူရင်းနဲ့ပဲ အောက်ကနေ လက်နှစ်ဖက်နဲ့ မောင်မောင့်ဖင်ကြီးကို ဖိကုပ်ပြီးဆွဲချလိုက်ပါတယ်။ ဖင်ကြီးကိုပြန်ကြွမသွားအောင် တအားဖက်ထားရင်း စောက်ဖုတ်နဲ့ အတင်းဖိကုပ်လို့ တင်းကျပ် နှစ်ဝင်နေတဲ့လီးကြီးကို ရနိုင်သလောက် ဖိသိပ်ထဲမိတာပါ။ မောင်မောင့်ခါးကိုပါ ဆွဲခွလိုက်ချင်ပေမယ့်၊ စင်းထားတဲ့ ခြေထောက် နှစ်ချောင်းကို မောင်မောင်က တက်ခွထားပြီး ပေါင်တွေနဲ့ ညှပ်ထားတဲ့အပြင် ဖင်သားနှစ်ခြမ်းကိုပါ လက်ပြန်နဲ့ လျှို့ မထားလို့ မို့မို့ဖင်ကြီးဟာ လှိုင်းထ ရှန်းကန်နေပါတယ်။ မောင်မောင့်လက်ဖဝါးတွေထဲက တဆတ်ဆတ်တုန်နေတဲ့ ဖင်ကြီးကို အားရပါးရ ကော့ပစ်လိုက်ပြီး၊ ပြည့်ပြည့်နှစ်နှစ် ဝင်နေတဲ့လီးကြီးကို စောက်ခေါင်းထဲက နေ ဆွဲဆွဲညှစ်လိုက်ရင်း နောက်တချိပြီးသွားပြန်ပါတယ်။

မို့မို့ဖင်သားတွေကို ဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်ပြီး လိုးနေတဲ့ မောင်မောင့်လက်နှစ်ဖက်ဟာလဲ ရုတ်တရက် မို့မို့ဖင်သားကြီးတွေ ရှုံ့ ရှုံ့သွားတာ၊ စောက်ခေါင်းထဲက တဆတ်ဆတ် ညှစ်လိုက်တာတွေကို သိလိုက်ရပါတယ်။ လေးချိမြောက် ပြီးသွားတဲ့ အတွက် မို့မို့လဲ တော်တော်လေးကို နုံးချိ နှမ်းနယ် သွားရတာပါ။

(၆)

အဲဒါကိုရိပ်မိတဲ့ မောင်မောင်က မို့မို့နဖူးစပ်၊ မျက်ခွံ၊ နှုတ်ခမ်း၊ မေးစေ့နဲ့ နားရွက်လေးတွေကို အသာအယာ အချိန်ယူ နမ်းလို့ အမောပြေစေ လိုက်ပါတယ်။ တောင်နေဆဲ လီးကိုတော့ လုံးဝပြန်မထုတ်ဘဲ အရည်တွေ ရွှဲနေတဲ့ စောက်ဖုတ်ထဲမှာ စိမ်မြဲတိုင်းစိမ်ထားတာပါ။ လည်တိုင် ကြော့ကြော့လေး ကနေ တဆင့် ရင်ဘတ် အထိ သာသာလေးနမ်းလိုက်၊ နှုတ်ခမ်းနဲ့ ပြတ်ကနဲစုတ်လိုက်၊ လျှာလေးနဲ့ ပွတ်ဆွဲလိုက်နဲ့ အကြင်နာ တွေကို ညင်ညင်သာသာ ပေးနေရင်းက တဖန် အကြောစိမ်းလေးတွေ ယှက်သန်းနေတဲ့ နို့အုံကြီးတွေပေါ်ကို ခေါင်း ရောက်လာပါတော့တယ်။ မို့မို့ရဲ့နို့တွေဟာ မမနို့တွေထက် ပိုကြီးပါတယ်။ ဘေးဘက်ကိုလဲ ပိုကား သယောင် ရှိပါတယ်။ တင်းတင်းလုံးလုံးလေး ပေမယ့် ကိုင်လိုက်တဲ့အခါ အိသက်နည့်လှပါတယ်။ နို့သီး ခေါင်းလေးတွေကတော့ ပြတ်ပြတ်သားသား စုထွက်မနေသေးပါဘူး။

အဦးဆုံးအနေနဲ့ နို့အုံကြီးပေါ်မှာ မသိမသာလေးပြုထွက်နေတဲ့ နို့သီးခေါင်းမာမာလေးတွေ ပတ်ချာလည်ကို လျှာနဲ့အသာဝိုက်လျက်လေး လျက်လိုက်တာပါ။ ပြီးမှ တလှုပ်လှုပ်တုန်နေတဲ့ နို့ကြီးတလုံးကို ဘယ်လက်နဲ့ အသာဖျစ်ညှစ်ပေးရင်း ကျန်နေတဲ့နို့အုံကြီးကို အောက်ကနေ အထက်ကိုပင့်တင်လို့ တပျတ်ပျတ် လျက် လိုက်ပါတယ်။ အပေါ်ဖက်ကို ပျတ်ကနဲ တွန်းတင် လျက်လိုက်ပြီးတိုင်း အိကနဲ ပြန်ပြန်ကန်လာတဲ့ နို့အုံကြီးဟာ တတုန်တုန် ခုန်ပေါက်နေပါတယ်။ ဘယ်တဖက် ညာတဖက် နို့အုံကြီးတွေကို ပြောင်းပြောင်း လျက်ပေးနေရာက ညာဖက် နို့အုံကြီးကို လက်တဖက်နဲ့ ခပ်သာသာ အုပ်ကိုင်လိုက်ရင်းနို့သီးခေါင်း လေးကို ဗဟိုထားလို့ နို့အုံတပြုံလုံး ပါးစပ်ထဲသွင်းလိုက်ပြီး တဖြတ်ဖြတ်စို့နေ လိုက်ပါတော့တယ်။

ပါးနှစ်ဖက်လုံး ချိုင့်ခွက်သွားအောင် အထိ နို့အုံထိပ်ဖျားကို စုပ်ယူနေရင်း တပြိုင်နက်ထဲမှာပဲ အတွင်းက လျှာက ရှေ့တိုး နောက်ဆုတ် တလှုပ်လှုပ်နဲ့ နို့သီးခေါင်းလေးကို စို့စို့ပေးနေတာပါ။ တခါ အဲဒီအတိုင်းပဲ ဘယ်နို့အုံကြီးကို ပြောင်းစို့ပေးလိုက်ပြန်ပါတယ်။ နို့နှစ်လုံးကို စိတ်ရှိသလို ပယ်ပယ်နယ်နယ် ကိုင်တွယ်နေ တဲ့ မောင်မောင့်ရဲ့ ဆံပင်တွေကို လက်ချောင်းလေးတွေနဲ့ထိုးဖွပေးနေတဲ့ မို့မို့လဲ လွှတ်ကနဲ ညည်းညူမိတဲ့ အထိ ဖိလင်တွေ ပြန်ဝင် လာပါတော့တယ်။

မာတောင်နေဆဲလီးကြီးက စောက်ဖုတ်ထဲ တဆုံးဝင်နေတုန်းမှာ နို့ငတ်နေတဲ့ ကလေးလေးလို အားပါးတရ စို့နေတဲ့ မောင်မောင့်ကြောင့် မို့မို့လဲ နောက်တချိ ထပ်မံခံစားဖို့ အင်အားတွေ ပြည့်လာရပြန်ပါတယ်။

နို့ကြီးတွေကို ထင်တိုင်းကြပြီးသွားတော့ မို့မို့ရဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေကို တလှည့်ပြန်လည် စုပ်နမ်းရင်း စောက်ဖုတ် ထဲစိမ်ထားတဲ့လီးကြီးကို ဘွတ်ကနဲ နေအောင် ပြန်နှုတ်လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ဆိုဖာပေါ်က ဆင်းလိုက်

ရင်း “နောက်ကလုပ်မယ်နော်” လို့ မို့မို့ကိုအသိပေးလိုက်တော့ စိတ်ညှိခံထားရတဲ့လူလို အဝတ်မဲ့ကိုယ်လေးကို တပတ်လှိုမ့်ရင်း ဒူးထောက် လက်ထောက်နဲ့ ဖင်ကြီးကို ကုန်းပေးလိုက်ပါတယ်။

အမွှေးအမျှင် ပြောင်ရှင်းနေတဲ့ စောက်ဖုတ်ပြူးပြူးလေးဟာ ဖင်ကြီးနှစ်လုံးရဲ့ အလယ်မှာ ဖောင်းဖောင်း တစ်တစ်လေး ဖြစ်နေပြီး စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေး နှစ်မွှာအောက်က စောက်စိချွန်ချွန်လေးတောင်မှ အကွဲကြောင်းကြားက တိုးထွက်နေပါတယ်။ ဆိုဖာအောက်က မောင်မောင်ကတော့ မို့မို့ရဲ့ ပုခုံးနှစ်ဖက်ကို အသာကိုင်လို့ ထူမ လိုက်ပြီး ဆိုဖာရဲ့နောက်မှိုကို မျက်နှာမူလျက်သား ဖြစ်အောင် ပြင်ယူလိုက်ပါတယ်။ မို့မို့ဟာ ဆိုဖာပေါ်မှာဒူးထောက်လျက်သားပေမယ့် လေးဘက်ကုန်းနေတဲ့ပုံစံတော့ မဟုတ်ဘဲ ဆိုဖာနောက်မှိုကို လက်နှစ်ဘက်နဲ့တွယ်လျက်သားမျက်နှာအပ်နေပြီး ဖင်ကြီးကိုနောက်ပစ်ထားတဲ့ပုံစံ ဖြစ်သွားပါတော့တယ်။ ထောက်ထားတဲ့ ဒူးနှစ်လုံးကို ပူးလိုက်တဲ့အခါ ကော့ထားတဲ့ဖင်ကြီးကြားက စောက်ဖုတ်ကြီးက ပိုလို့တောင် ပြူးထွက်လာပါတော့တယ်။

အဲဒီတော့မှ မောင်မောင်လဲ ဆိုဖာအစပ်နားမှာ ခြေဖဝါးတွေတင်လို့ မို့မို့ဖင်ကြီးကို တက်ခွလိုက်ပါတယ်။ မောင်မောင်ရဲ့လက်နှစ်ဖက်ကလဲ ဆိုဖာနောက်မှိုပေါ်က မို့မို့ လက်ဖမိုးတွေကိုအုပ်ကိုင် ယှက်တွယ်လိုက်ပြီး မို့မို့ဖင်ကြီး ကြားကပြူးထွက်နေတဲ့ စောက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းကြီး အလယ်ကို လိုးသွင်းလိုက်ပါတော့တယ်။ တယ်။ လီးကြီးကို တအိအိနဲ့အဆုံးထိဝင်အောင်သွင်းလိုက်ပြီး ပေါင်ခြေကိုပါမို့မို့တင်ပါးသားတွေနဲ့ အတင်းဖိကပ်ရင်း ကော့ထိုးလိုက်တာပါ။ နောက်တခါ တဖြည်းဖြည်း ပြန်ထုတ်ရင်း ဒစ်အရင်း ကျွတ်လုကျွတ်ခင် ရောက်မှ ထပ်တခါ ခပ်ဖိဖိလေး ကြိတ်သွင်းလိုက်ပြန်ပါတယ်။

လီးကြီးဟာ မို့မို့စောက်ဖုတ်နဲ့ တင်းတင်းကြပ်ကြပ်စီးစီးပိုင်ပိုင်လေးဝင်ထွက်နေတာကြောင့် ကောင်းလွန်းတဲ့ အရသာကို ခံစားရင်း မို့မို့ မျက်တောင်တွေစင်းသွားခဲ့ ရပြန်ပါတယ်။ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ကြီး ဖြစ်နေတဲ့ နို့ကြီးနှစ်လုံးကတော့ သွင်းချည် ထုတ်ချည် လှုပ်ရှားမှု တွေနဲ့အတူ တသိမ့်သိမ့် တုန်နေပါတော့တယ်။ မောင်မောင် ဆောင့်ချက်တွေက တချက်ပြီး တချက် သားအိမ်ကို ဆိမ့်ကျင်နေအောင် ထိမိနေပါတယ်။ လိုးသွင်း လိုက်တိုင်း ရှေ့ကို အိခနဲ ငိုက်သွားရသလို လီးကြီးကို ဆွဲနှုတ်လိုက်တိုင်း တလှုပ်လှုပ် တဟာဟာ နဲ့မို့ တဟင့်ဟင့် ညည်းညူရင်း တငြိမ့်ငြိမ့် ခံနေရတဲ့ အရသာဟာ အခုနတုန်းက ထက်တောင် ပိုကောင်းနေသလိုပါ။

လီးကြီးကို သွင်းလိုက်တဲ့ အခါတိုင်းမှာ ပေါင်ခြေ ပေါင်သားတွေနဲ့ပါ မို့မို့ဖင် အိအိ မောက်မောက်ကြီးကို ဖိဖိပြီး ကော့ ကော့ သွင်းပစ်လိုက်တာပါ။ တွဲလွဲကျနေတဲ့ ဂွေးဥကြီး နှစ်လုံးကလဲ မို့မို့ရဲ့ စောက်စိ ချွန်ချွန် လေးကို တဖတ်ဖတ် သွား သွား ရိုက်နေခဲ့ပါတယ်။ လေးလေးမှန်မှန်လိုးနေရာကနေ မို့မို့ရဲ့ ပုခုံးနှစ်ဘက်ကို နောက်ကနေ ဆွဲကိုင်လိုက်ပြီး လိုးနေတဲ့ အရှိန်ကို တစစ တိုးလိုက်ပါတယ်။ တဖြည်းဖြည်း အဝင်အထွက် တွေ စိပ် စိပ်လာပြီး တဘွတ်ဘွတ်လိုးနေတဲ့ အသံတွေဟာ မို့မို့ရဲ့ ညည်းညည်း ညူညူ စုတ်သပ်သံတွေ ကြား ရောနှောလာခဲ့ပါပြီ။

“အီး .. အား .. သေပြီကိုရေ .. သေပါပြီ .. အား .. ရိုး .. ကျွတ်ကျွတ် .. အီး..” မိမိဖင်ကြီးကို နောက်က နေ အင်တိုက်အားတိုက်ဆောင့်လိုးနေတာကို နောက်ပြန် ကော့ ကော့ပေးမိရင်း မို့မို့ရဲ့ ခံစားချက်တွေ ပြင်းထန် ပေါက်ကွဲကုန်ပါပြီ။

“ကောင်းလိုက်တာ၊ အ .. အ .. အီး .. ကောင်းလိုက်တာ” တဖွဖွရေရွတ်ညည်းတွားရင်း လက်တဖက်က ကိုယ့်နို့အုံကြီးတွေကို ကိုယ်ပြန်နယ်ဖတ်မိလို့ စောက်ခေါင်းထဲက ကြွက်သားတွေကို ဆတ်ခနဲ ဆတ်ခနဲ ညှစ်ရင်း ကာမ အရသာရဲ့ အထွတ်အထိပ်ကို ရောက်ရှိ သွားပါ တော့တယ်။ နောက်ကနေ အပြင်းအထန် ဆောင့်လိုးနေတဲ့ မောင်မောင်လဲ ဒီတခါမှာတော့ မထိန်းနိုင်တော့ပါဘူး။

စွန့်ကား တင်းရင်းနေတဲ့ မို့မို့ဖင်ကြီးတွေကို မိမိရရ ဆုပ်ကိုင်လိုက်ရင်း နောက်ဆုံးဆောင့်ချက် ခပ်ပြင်းပြင်း

တချက်နဲ့အတူ စောက်မွေးတွေပြောင်သလင်းခါနေတဲ့ စောက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်း အိအိကြီးကို မောင်မောင်ရဲ့ လမွေးအုံကြီး ဟပ်ကနဲ ကပ်မိ သွားအောင် ဖိသွင်းလိုက်မိပါတယ်။ တချိန်တည်းမှာပဲ တရုံတူညွှန် ညှစ်နေ တဲ့ စောက်ခေါင်းထဲကို သုတ်ရည်နွေးနွေးတွေ ဖြစ်ကနဲ ဖြစ်ကနဲ ပန်းထုတ်လိုက်ပါတော့တယ်။